

فرزند پروری

نویسنده واریه دهنده مقاله: زهرا اسدی

خانواده اولین و مهم‌ترین بافت اجتماعی را برای رشد فرد فراهم می‌سازد. منظور از سبک‌های فرزند پروری، روش‌هایی است که والدین برای تربیت فرزندان خود بکار می‌گیرند و بیانگر نگرش‌هایی است که آنها نسبت به فرزندان خود دارند و همچنین شامل معیارها و قوانینی است که برای فرزندان خویش وضع می‌کنند. روش‌هایی که والدین در تربیت فرزندان خود به کار می‌گیرند، نقشی اساسی در تامین سلامت روانی فرزندان آنها خواهد داشت این شیوه‌ها که شیوه‌های فرزندپروری نامیده می‌شود متاثر از عوامل مختلف از جمله عوامل زیستی، فرهنگی، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی می‌باشد. بنابراین از ترکیب ۱ یافته‌ها ۴ مدل سبک فرزندپروری را ارائه داد:

۱-والدین مقتدر

۲-والدین مستبد

۳-والدین سهل‌گیر

۴-والدین بی‌اعتنا یا مسامحه‌گر

تفاوت‌های فرهنگی، می‌تواند تفاوت‌های خاصی را در اعتقادات، باورها و نگرش‌های والدین در مورد فرزندان بوجود آورند. مطالعات نشان می‌دهند که والدین با پیشینه و زمینه فرهنگی متفاوت، در درون یک جامعه، در نظرات خود از فرزندپروری و رشد کودک متفاوت می‌باشند (بورنشتین ۱۱۳، ۱۹۹۱). بدین ترتیب اگر جوامع و گروه‌های اجتماعی در مفاهیم خود از خصوصیات مورد نظرشان در مورد کودکان تفاوت داشته باشند، شاید بتوان گفت که باورهای والدین به طور منطقی در مورد رشد خصوصیات مورد نظرشان در مورد کودک نیز متفاوت خواهد بود. مهارت‌های فرزندپروری عمدتاً در راستای تقویت عوامل محافظ خانوادگی هستند. از طریق این مهارت‌ها رابطه بین فرزندان و والدین تقویت می‌شود، آنها اوقات بهتری را با هم خواهند داشت و می‌توانند مسائل را به نحو مناسب تری حل کنند. این مهارت‌ها بطور عمده سه راهبرد و هدف را پیگیری می‌کند:

۱- رابطه خوب اعضای خانواده با هم ۲- نظارت و مراقبت والدین ۳- بیان انتظارات، قواعد، ارزش‌ها و اعتقادات خانواده و انتقال آنها به فرزندان

